

Príhovor č.1

Vážená pani riaditeľka, vážená pani triedna profesorka, ctený profesorský zbor, drahí rodičia, milí spolužiaci a všetci naši hostia.

Je mi ct'ou privítať vás v tento slávnostný a výnimočný večer, ktorý zostane navždy zakorenený hlboko v našich a verím, že aj vo vašich spomienkach. Zišli sme sa tu v duchu dávnej tradície stužkovej slávnosti, ktorú už niekoľko desaťročí absolvujú takmer všetci študenti maturitného ročníka. Sledujete ... párov očí (napíšete počet spolužiakov), ktoré dnešným večerom vstupujú do radu maturantov a vzdávajú sa tak bránam najkrajšieho obdobia života, detstva. Osemnásť, dve ničím nezvyčajné číslice, obyčajné, ale pre nás študentov nesmierne dôležité. Pozrite čo všetko sa z nás za ten čas stalo.

Osemnásť rokov uletelo rýchlejšie ako vetrom ovládaný lístok v období jesene a práve tak ako tento lístok, aj my sme sa neraz zmietali a ponevierali kľukatou dráhou života, často krát na hranici medzi dobrým a zlým. Viac krát si isto každý z nás povedal „nech už som dospelý“. Táto túžba sa nám vyplnila skôr ako sme si to vôbec stihli uvedomiť.

Nejeden z nás má ešte pred očami svoje spomienky na prvý ustráchaný deň v škole, či detské tanečné vystúpenie. Dnes tu pred vami stojíme len malinký krôčik od dospelosti. Tá prvá ozajstná skúška dospelosti je pred dvermi. Úspešné zvládnutie maturitnej skúšky znamená pre nás vstup do vysnívaného sveta Vás dospelých. Takto sa za nami nadobro zatvára školská brána, ktorá nás vítala deň čo deň posledné štyri roky.

Za túto pomerne krátku dobu sme toho ale prežili naozaj veľa. Spoznali sme nové miesta, nových ľudí a v neposlednom rade i samých seba. Množstvo krásnych a neopakovateľných spomienok na tento čas nás bude sprevádzať počas celého nášho života. Nepochybne jednou z najkrajších spomienok by mala byť práve spomienka na tento večer. Veď sa tu dnes stretávame, aby sme sa rozlúčili s érou našich študentských čias a poďakovali Vám za vašu podporu a trpezlivosť.

Ďakujeme vám milé mami, ďakujeme vám milí otcovia. Za všetko a pamätáme si s vdakou aj na tie prísnejšie slová, ktoré sme si od vás vypočuli, lebo dnes už vieme a chápeme ich význam a sme radi, že ste nám pomáhali robiť naše rozhodnutia. Bez vás by sa z nás nikdy nestalo to, čím sme. Preto vám ctení rodičia patrí naša najväčšia vďaka.

Veľká vďaka patrí aj našej triednej profesorka, ktorá sa nám snažila vštepiť čo najviac vedomostí. Uznávame, nebolo to s nami ľahké, ale dúfame, že vám za tie roky strávené s nami nepribudlo veľa vrások na tvári. Sľubujeme vám všetkým, že sa pokúsime nesklamať vaše nádeje a v čo najlepšom svetle budeme reprezentovať všetko, čo sme si od vás osvojili.

Stojíme tu dnes pred vami krásne oblečení a najdospelejší akí sme kedy boli. Každý z nás si dobre uvedomuje významnosť dnešného večera. A čo viac mi ešte ostáva dodať. Iba vám zaželať príjemne prežitý večer a dobrú zábavu.

Ďakujem.